

Hvad drømmer du om? 3. del

http://www.youtube.com/watch?v=bfP9F_1O5pg&feature=related minuttal: 0.00 – 2.13

Indledning: Drømme og tilfredshed

Vi er midt i en temarække om drømme. *Hvilke drømme er de rigtige? Hvornår er det godt at drømme, og hvornår skal vi se virkeligheden i øjnene?* Og jeg kunne jo passende indlede med at spørge: *Hvad drømmer du om? En fuglevoliere? At gå til dans? Et stort hus? At være din mands drømmekvinde?* (Jfr. Filmklip – Krysters Kartel)

Jeg tror, at mange af de drømme, vi har, har udgangspunkt i, at der er noget ved den nuværende situation, vi ikke er TILFREDSE med. Vi drømmer os væk til noget bedre. Drømme og utilfredshed hænger sammen. Så jeg kunne måske formulere spørgsmålet på en anden måde: *Er du tilfreds?* Eller: *Hvad er du utilfreds med?* Og nu er det nok meget godt, at vi ikke har for vane at lade mikrofonen gå rundt her i Vineyard. For utilfredshed tror jeg, vi ALLE kender til i meget stort omfang. Utilfredshed er ikke noget vi behøver at lære. Enhver af os, der har børn eller selv har været børn, ved, at det er en medfødt evne! Universet eksisterer for at imødekomme hendes behov, det kan I godt se ikke?

Men vi voksne er også dygtige udi kunsten at være utilfredse. Nogle af os er dygtigere end andre. Nogle af os plejer vores utilfredshed og holder den ved lige dagligt. Dvs. hver gang noget ikke lige går, som vi havde håbet, så dykker vores humør drastisk. Vores følelser og humør afspejler direkte omstændighederne. – Selvfølgelig hvis vi er virkelig dygtige til at være utilfredse, så kan der også ske en masse godt i vores liv, men vi har stadig negative følelser og humør... Kender du nogen, som er sådan? Er du selv sådan? Hvis nu du ikke får din morgenkaffe eller bussen ikke kommer pga. sne eller du bliver ydmyget af en kollega eller du har minus på kontoen eller du bliver forhindret i at gøre noget, du havde set frem til – hvad sker der så med dit humør og dit syn på livet? Er din dag ødelagt? Hvor

mange skod-dage har du haft på det sidste? Måske flere end gode dage? Får disse situationer lov at kontrollere dit humør?

ELLER er du i stand til at bevare en form for indre fred og tilfredshed som gør, at dit humør ikke med præcision følger de gode eller dårlige situationer, der kommer på din vej og at dine følelser ikke er en nøjagtig afspejling af det, der sker omkring dig: Nu nåede jeg ikke det grønne lys: Dårlig dag! Nu fik jeg et kompliment af min kollega: Ok dag. Nu brændte maden på: Mit liv stinker! Osv. Jeg taler om en tilfredshed, der gør, at du ikke bliver slået ud af de problemer, der opstår på din vej, men at du tvært imod - hvis du er troende - til enhver tid glad drømmer større drømme, end dem, der handler om, hvad der er behageligt for dig. En tilfredshed der gør at du drømmer Guds drømme!!

Har du sådan en indre tilfredshed? Hvad drømmer du om? At være tilfreds på denne måde er ikke naturligt for os, det ligger ikke til dig og mig. Det virker ulogisk. Det er noget, der skal læres og udvikles over tid.

Paulus brev til Filipperne

De sidste to søndage har vi hørt om to store figurer i GT: Jakob og Josef. I dag skal vi høre om den største figur i NT efter Jesus nemlig Paulus. Han skriver nemlig noget helt fantastisk befriende om tilfredshed, som jeg virkelig håber, du og jeg ikke bare vil få indsigt i i dag, men virkelig vil lukke ind i vores hjerter! Vi skal læse fra det meget personlige brev, som Paulus skrev til kirken i Filippi. En kirke, der på mange punkter minder om denne: Et fællesskab, som kæmpede for at hjælpe hinanden med at stå fast i troen og i den indbyrdes kærlighed og som ønskede at gøre en stor forskel i denne verden. Og helt ligesom vi gang på gang har oplevet, at vi skulle støtte diverse andre kirker og sociale projekter, sådan havde kirken i Filippi følt sig tilskyndet til at samle sammen til en pengegave til Paulus. Og det vi skal læse er hans bemærkelsesværdige respons på den gave:

*Jeg priser Herren og er inderlig taknemmelig for, at jeres omsorg for mig er blomstret op igen, og for den gave, I har sendt mig. Jeg ved godt, at I hele tiden har ønsket at hjælpe mig, men at I ikke havde mulighed for det. Det er ikke, fordi jeg led nogen nød, for jeg har lært at være **tilfreds** med det, jeg har. Jeg ved, hvad det vil sige at klare mig med lidt,*

*såvel som hvordan det er at have overflod. Jeg har lært hemmeligheden ved at være **tilfreds** i enhver situation, hvad enten jeg kan spise mig mæt eller må sulte, hvad enten jeg har overflod eller lider mangel. Alt dette kan jeg klare ved den styrke, Kristus giver mig.*

Fil. 4, 10 – 13

Paulus er rigtig glad for gaven og omsorgen – men *ikke* fordi han var i et desperat behov... Han vil gerne sige tak – men han vil gennem denne tak formidle, at det forholder sig sådan, at han faktisk er tilfreds i *alle* omstændigheder!

*Jeg priser Herren og er inderlig taknemmelig for, at jeres omsorg for mig er blomstret op igen, og for den gave, I har sendt mig. Jeg ved godt, at I hele tiden har ønsket at hjælpe mig, men at I ikke havde mulighed for det. Det er ikke, fordi jeg led nogen nød, for jeg har lært at være **tilfreds** med det, jeg har. Jeg ved, hvad det vil sige at klare mig med lidt, såvel som hvordan det er at have overflod. Jeg har lært hemmeligheden ved at være **tilfreds** i enhver situation, hvad enten jeg kan spise mig mæt eller må sulte, hvad enten jeg har overflod eller lider mangel. Alt dette kan jeg klare ved den styrke, Kristus giver mig.*

Fil. 4, 10 – 13

Og så må man sige: Hvordan kan det lade sig gøre? Vi ved, at Paulus ikke bare oplevede sult og fattigdom. Han var i sit liv ensom, hadet, syg, bagtalt, svigtet, uretfærdigt behandlet, forkastet og til sidst blev han henrettet. Et liv ingen af os ville ønske os. Jeg tror, han har været rundt om de fleste af de udfordringer, vi sidder med her i salen. Men i disse få vers kan vi faktisk læse en masse om dette mysterium. Hvad er tilfredshed? Og hvordan kan du og jeg, i stedet for negativt at drømme os til en mere tilfreds situation, med et tilfreds sind drømme Guds drømme?!

Det første, der må slå enhver, der læser dette brev, er, at Paulus skriver at tilfredshed er noget, der skal *læres*.

*Jeg priser Herren og er inderlig taknemmelig for, at jeres omsorg for mig er blomstret op igen, og for den gave, I har sendt mig. Jeg ved godt, at I hele tiden har ønsket at hjælpe mig, men at I ikke havde mulighed for det. Det er ikke, fordi jeg led nogen nød, for jeg har lært at være **tilfreds** med det, jeg har. Jeg ved, hvad det vil sige at klare mig med lidt, såvel som hvordan det er at have overflod. Jeg har lært hemmeligheden ved at være*

tilfreds i enhver situation, hvad enten jeg kan spise mig mæt eller må sulte, hvad enten jeg har overflod eller lider mangel. Alt dette kan jeg klare ved den styrke, Kristus giver mig.

Fil. 4, 10 – 13

Paulus har LÆRT at være tilfreds, men sådan tror jeg ikke, de fleste af os tænker om tilfredshed. Vi tænker nok nærmere sådan som De Danske Bioanalytikere skriver på deres hjemmeside: *Hvornår kan du sige at du er tilfreds?? Det er et stort spørgsmål, som kan stilles meget simpelt op i en brøk: "Det du får" divideret med "Det du forventer at modtage" = Din tilfredshed. "Får du " mere end det du forventer at modtage – så er tilfredsheden > 1. Hvis "du får" mindre end du forventer at modtage – så er din tilfredshed < 1.*

Genialt! Så behøver vi ikke bekymre os om dét spørgsmål. Jeg læste også en statistik over danskernes generelle tilfredshed ud fra denne forståelse, og vi ligger faktisk pænt ift. andre lande. MEN det er desværre alligevel sådan, at langt de fleste af os siger: *Jeg er NÆSTEN tilfreds – jeg ville bare ønske at ... jeg havde en bil, boede et mere centralt sted, havde lidt højere løn...* En anden undersøgelse viste, at når alt det basale er betalt: Husleje, mad osv. Så siger næsten alle, at 20 % flere penge ville gøre os lykkelige og tilfredse. Om vi er på SU eller millionærer, så vil vi åbenbart bare gerne have *lidt* mere, - en femtedel mere. SÅ ville det være dejligt! Når vi så har fået 20 % mere, så vil vi have 20 % mere.

Da jeg læste filosofi, så lærte vi, at dette kaldes den "hedonistiske trædemølle". Hedonisme handler om at nyde livets goder, og trædemøller har vi sikkert alle prøvet inde i Skærsilden i Tivoli. Det er kun sjovt i kort tid! Den hedonistiske trædemølle vil sige, at vi hurtigt vænner os til at tage nyanskaffelser og resultater for givet i vores liv. Før vi får det, vi vil have, føler vi en mangel. Vi tror, at anskaffelsen vil få følelsen af mangel til at forsvinde, og når vi køber det, føler vi derfor en lille rus af tilfredsstillelse. Men utilfredshed er ligesom en trofast hund, den vil ALTID vende tilbage til dig og stå og gø foran din hoveddør indtil du lukker den ind. Så det eneste "mere", du fik ud af nyanskaffelsen, var faktisk mere utilfredshed. Måske har du selv oplevet at få flere penge, flere ting, mere succes, mere respekt, flere venner og tænkt "Hvor tilfredsstillende!", men kort tid efter mærker du utilfredsheden igen – måske endnu stærkere.

Undersøgelse efter undersøgelse bekræfter faktisk bibelens budskab om, at vores tilfredshed *ikke* kommer af det, vi opnår. Hvis du og jeg vil lære at være tilfredse ligesom Paulus, så skal vi ikke satse på *mere!!!* Vi må gøre op med den drøm, at hvis jeg bare havde mere, så ville jeg være tilfreds. Vi må lade være med at drømme os væk og satse på, at det næste ønske da må være midlet til at blive et tilfreds menneske. Paulus siger: Glem den drøm!! Tilfredshed er en tillært adfærd i dit hjerte. Vi lærer det ikke ved at løbe forpustede rundt i trædemøllen men ved at sige som Paulus: ”*Gud hvad end du har for mig, så vil jeg lære at leve i det med glæde og tilfredshed!*”.

Og det er umiddelbart totalt langt ude at sige. Men Paulus siger også, at der er tale om en hemmelighed!:

*Jeg priser Herren og er inderlig taknemmelig for, at jeres omsorg for mig er blomstret op igen, og for den gave, I har sendt mig. Jeg ved godt, at I hele tiden har ønsket at hjælpe mig, men at I ikke havde mulighed for det. Det er ikke, fordi jeg led nogen nød, for jeg har lært at være **tilfreds** med det, jeg har. Jeg ved, hvad det vil sige at klare mig med lidt, såvel som hvordan det er at have overflod. Jeg har lært hemmeligheden ved at være tilfreds i enhver situation, hvad enten jeg kan spise mig mæt eller må sulte, hvad enten jeg har overflod eller lider mangel. Alt dette kan jeg klare ved den styrke, Kristus giver mig.*

Fil. 4, 10 – 13

Dette er IKKE lige til at lære. Vi kan komme til Gud, vi kan få tilgivelse for vores dumheder, vi kan få fred med Gud. Men denne hemmelighed om tilfredshed kan vi kun finde ind til gennem livets op og nedture. Kun ved at klamre os til Jesus, når vi er i kæmpe krise, og klamre os til Jesus, når det kører for os, kan vi lære at være tilfredse. Det tager tid.

Vores liv går altid op og ned, men Paulus siger, vi kan have en konstant tilfredshed, fordi tilfredshed er en indre *virkelighed*. Det er en tilstand, hvor vores hjerte er blødt overfor Gud og giver sig selv til ham, lige meget hvad vi går igennem. Dig der er troende: Har du lært dette?

Der er mange ting, der kan misforstås her, og jeg har virkelig forsøgt at forberede mig grundigt. Men en af de ting, jeg ved, vi let kan misforstå, er: Hvis du er i den situation, at der er noget i dit liv, der *virkelig* er svært. Hvis din mand er voldelig eller manipulerende,

hvis du er udsat for mobning på din arbejdsplads, hvis du bliver svigtet af dine nærmeste, hvis du bliver uretfærdigt fyret. Skal du så bare være tilfreds og være dørmåtte? Sådan troede jeg, det hang sammen, da jeg først begyndte at tage kristendommen seriøst og personligt. Jeg havde en lærer, der brugte sin magt ved at lave nogle helt urimelige regler for mig. Og jeg troede, at jeg bare skulle underordne mig og være tilfreds.

Men når Paulus siger, at han er tilfreds, så er det ikke sådan en "det er fint nok" tilgang til livet, der tapper os for energi, sløver vores holdninger og tømmer hjernen for tanker. Så vi er tilfredse med alting, som det er og forkaster alt det, der kunne ske. Paulus budskab om tilfredshed er *ikke*, at vi ikke skal gøre noget ved vores omstændigheder og stå op for os selv og hinanden. Tværtimod! Dig, som lige nu bliver uretfærdigt behandlet, dagens prædiken handler ikke om, at du skal finde dig i det og holde kæft. Dét er ikke at være en god kristen. Guds budskab til dig er: Jeg går med dig igennem det, der er svært, og giver dig styrke til at gå hele vejen og komme ud på den anden side. Uretfærdighed er ikke fra Gud. Guds rige handler netop om at retfærdigheden må ske fyldest.

Gud drømmer om – ja han drømmer ikke kun, han er i gang med det! – at gøre alt godt igen. At genoprette alt det, der går i stykker for os. At skabe fred alle de steder der hersker mørke eller ufred i vores følelser, vores vilje, vores fortid, vores sår, vores bekymringer, idet, vi skammer os over, i alle vores relationer, i det, vi kæmper med hos os og i hele verden.... *Gud skabte gennem hans død på korset mulighed for fred og forsoning mellem sig selv og alt på jorden og i himlen*. Kol. 1, 20.

Vores tilfredshed handler om, at vi midt i alt det, der fortsat måtte være ondt og uretfærdigt, *stadig* elsker Gud og tror på ham, har tillid til ham, stoler på ham – og *ikke* på det nye job eller den nye kæreste. Gud vil gå gennem alt det tunge med dig. I bibelen *formaner* han os ligefrem til at bede ham om at gribe ind.

Det, der *ikke* må ske, er, at der bliver plantet den idé i vores drømme, at vi har RET til det ene og det andet, at Gud skylder os noget, at vi fortjener mere, så vi bliver utilfredse og vrede på Gud over, at vi ikke har mere. At vi har ret til at beklage os, det som den gamle oversættelse af bibelen kaldte for at *knurre*: Nu betaler jeg virkelig en høj pris her, så nu har du bare at give mig noget tilbage Gud!! Gud er højt ophøjet over os. Vi kan ikke have den tilgang til ham. Alt vi har er fra ham. Så hvis du står i en vanskelig situation så er

udfordringen at klamre dig til Gud, råbe ud til ham og bede ham gribe ind UDEN at knurre og sige: "jeg fortjener så meget bedre her!"

For tilfredshed er i virkeligheden at være *afhængig af Gud* i stedet for at være *selvtilstrækkelig*. *Jeg priser Herren og er inderlig taknemmelig for, at jeres omsorg for mig er blomstret op igen, og for den gave, I har sendt mig. Jeg ved godt, at I hele tiden har ønsket at hjælpe mig, men at I ikke havde mulighed for det. Det er ikke, fordi jeg led nogen nød, for jeg har lært at være **tilfreds** med det, jeg har. Jeg ved, hvad det vil sige at klare mig med lidt, såvel som hvordan det er at have overflod. Jeg har lært hemmeligheden ved at være **tilfreds** i enhver situation, hvad enten jeg kan spise mig mæt eller må sulte, hvad enten jeg har overflod eller lider mangel. Alt dette kan jeg klare ved den styrke, Kristus giver mig.*

Stoikeren Seneca, som var samtidig med Paulus, sagde: "*For at gøre en mand lykkelig skal man ikke gøre ham rigere på ejendom, men fattigere på ønsker*". Dvs: Vi må komme overens med det, vi har, og finde vores tilfredsstillelse i det. Så stoisk filosofi sagde det samme som Paulus, MEN der er en kæmpe forskel: Seneca siger: Vær tilfreds med det, du har. Paulus siger: Det, jeg har, godt som skidt, kan jeg forholde mig til med tilfredshed i hjertet, fordi JESUS gør mig tilfreds!! Ved den styrke, han giver mig, kan intet røre min tilfredshed! Der er en verden til forskel. Paulus siger ikke, at vi må lade os nøje, men at det eneste sted i denne verden, du og jeg virkelig kan blive tilfredse, er hos Gud! Ved at være afhængige af *ham*, som giver os alt.

Tidligere i brevet til Filipperne formulerer Paulus det sådan her: *Så længe jeg lever, lever jeg for Kristus. Og når jeg dør, bliver det endnu bedre* fil1, 21. Så radikalt forvandler alt andet i livet sig, når vi lærer at finde vores tilfredshedsfølelse i Gud. Alt andet bliver relativet ift. det ene vidunderlige at kende Jesus: *Men alt det, som jeg dengang mente, var så vældig værdifuldt, har jeg lært at regne for værdiløst på grund af Kristus. Ja, faktisk regner jeg alt det gamle for at være uden værdi, fordi jeg nu har noget langt bedre. Jeg har nemlig lært Jesus Kristus at kende som min Herre. Derfor har jeg taget afstand fra min tidligere religiøsitet og kasseret den som affald. Nu ønsker jeg kun at blive ét med Kristus.*

Fil, 3, 7 – 9

Appel

Nogen af os her har store udfordringer. Nogen af os her er alvorligt syge eller kender nogen, der er alvorligt syge. Nogen har økonomiske udfordringer. Nogle af os er måske hjemløse. Men den eneste årsag til en nogen kan tillade sig at sige, at tilfredshed er muligt for alle, er Jesus selv. Fordi det at kende ham og leve med ham og af ham er bedre end alt andet i dette liv. Alt andet kunne forsvinde, hvis vi holder os til ham. Jesus kan give dig en tilfredshed i hjertet, der gør, at du ikke behøver at drømme dig bort, lige meget hvad du står i, og han vil aldrig nogensinde forlade dig. Ham kan vi ikke miste. Det er sand rigdom. Jesus sagde: *Tyven kommer kun for at stjæle, slagte og ødelægge, men jeg er kommet, for at de skal have liv, ja overflod af liv.*« Joh. 10, 10.